

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

(Peer Reviewed Journal Multidisciplinary)

ISSN: 2582-399X

காலாண்டு இதழ்
(ஐனவரி, ஏப்ரல், ஜூலை, அக்டோபர்)
ஆகிய மாதங்களில் வெளிவரும்

EDITORIAL BOARD

Founder / Editor in Chief

Dr PRIYAKRISHNAN

Publisher

MR P. JAYAKRISHNAN

Editorial Board Members

Dr V SELVAKUMAR

Professor And Head of The Department of Maritime History and Marine Archaeology Tamil University, Thanjavur, TamilNadu, India
selvakumar.v@tamiluniversity.ac.in

Dr. S. KAVITHA

School of Indian Languages and Comparative Literature, Tamil University, Thanjavur. TamilNadu, India

Dr.K.DAYANIDHI

Assistant Professor & Head i/c , Department of Vaishnavism , University of Madras, TamilNadu, India. dayanidhi@unom.ac.in

Dr O.MUTHIAH

Professor of Tamil, The Gandhigram Rural Institute (Deemed to be University) Gandhigram - 624 302 Dindigul District, TAMIL NADU

DR UMADEVI

Professor In Tamil, Department of Modern Indian Languages And Literery Studies University of Delhi, Delhi . dumadevi@mil.du.ac.in

DR JAGADEESAN.T.

Assistant Professor of Tamil, Department of Indian Languages, Faculty of Arts, Banaras Hindu University, Varanasi- 221005, Uttar Pradesh, India.

DR SENTHIL PRAKASH.S

Teacher – in- charge/Assistant professor (SG), Department of Tamil, Institute of Languages, Literature & culture, Visva – Bharathi University, Santiniketan, West Bengal, India -731235

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

Aran

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

DR R TAMILSELVAN

Assistant professor, Aligarh Muslim University, Uttar Pradesh,India-202002

Dr SWARNAVEL ESWARAN

Associate Professor Departments of English, and Media and Information
Michigan State University. USA. eswaran@msu.edu

Dr SILLALEE A/L S.KANDASAMY

Assistant Professor University Tunku Abdul Rahman (UTAR), Sungai Long,
Cheras, Selangor, Malaysia. sillalee@utar.edu.my

Dr (Ms.) NILANKA LIYANAGE

Senior Lecturer in Dance ,Department of Dance,Drame&Theatre Arts,
Swamy Vipulananda Institute of Aesthetic Stidies,Eastern University Srilanka

Mrs THULSIVANTHANA UDAYASHANKAR

Senior lecturer Gr II in English, Swamy Vipulananda Institute of
Aesthetic Stidies ,Eastern University, Srilanka

Dr N.MUTHUMANI

Principal, PPG College of Arts And Science,Coimbatore - 641035.

Dr KANDASAMY

Asst Professor Department of History, Rajus college
Rajapaalayam Madurai Tamil nadu herostone78@rrc.edu.in

Dr S. KARUMPAAYIRAM

Junior Research officer,Central Institute of Classical Tamil,Chennai-600100

Dr B. DHANANJAYAN

Associate Professor, Sir Theagaraya College, Old Washermenpet,
Chennai - 600 021.

அரண்

Aran

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

Dr S.KANNADASAN

Assistant Professor, Tamil Department, The Madura College, Madurai.
Kannadasan@maduracollege.edu.in

Dr P.SEKAR

Assistant Professor, Department of Education, Govt. Institute of Advanced Study
in Education, Saidapet, Chennai-600015. sekar@iasetamilnadu.ac.in

DR G.UMAMAHESWARI

Asst professor and Head , Department of Tamil , P. K. R Arts college
for women , Gobichettipalayam , Erode (Dt) , umag@pkrarts.org

Dr CHANDRAKALA

Asst Professor and Head, Department of Tamil , PPG college of
Arts and Science, Coimbatore - 641035.

நிறுவனர்/பதிப்பாளர்/நிர்வாக ஆசிரியர்

இதழாக்கம்

திரு ப. ஜெயகிருஷ்ணன்

முதன்மை ஆசிரியர்

முனைவர் பிரியாகிருஷ்ணன்

+917299587879

www.aranejournal.com

aranjournal@gmail.com

அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழில் வெளிவரும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் அனைத்தும்
(Peer Review)பீர் ரிவியூ செய்யப்பட்டு பதிவு செய்யப்படுகிறது என்பதைத்
தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

தமிழ்

சு. வேணுகோபால் சிறுகதைகளில் விளிம்புநிலை மக்களின் தொழில்கள்

The occupations of marginalized people in S. Venugopal's short stories.

மா. ரோஹித்குமார், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, அரசு கலைக் கல்லூரி, உடுமலைப்பேட்டை - 642 126.

நெறியாளர் : முனைவர் ப. அபுபக்கர், இணைப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, அரசு கலைக் கல்லூரி, உடுமலைப்பேட்டை - 642 126

M. Rohithkumar, Research scholar of tamil department, Government Arts College, Udumalpet - 642 126.

Research Supervisor : Dr.F.Abubakker, Associate Professor, PG & Research Department of Tamil, Government Arts College, Udumalpet - 642 126.

Abstract

From the Sangam period to the contemporary era, earning a livelihood has been a central theme in all literary works. The circumstances for earning a living vary for each individual. It has been a common practice for people born into a particular social group to be compelled to perform only the occupation associated with that group, and for those in higher social strata to exploit the labor of marginalized people, treating them as slaves and humiliating them. The life of marginalized people is such that as soon as a child learns to walk and talk, they are immediately put to work. This article examines the lifestyle of such marginalized people, the occupations they pursue to meet their daily needs, and the challenges they face in these occupations, through the short stories of Su. Venugopal.

Keywords: Marginalized people, Occupations, Gold dust, Agricultural labor, Brick kiln, Daily wages.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

சங்க காலம் தொடங்கி சமகாலம் வரை தோன்றிய அனைத்து நூல்களிலும் பொருளீட்டுதல் என்பது முக்கிய இடம் வகிக்கும் பொருண்மையாகும். ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் பொருளீடுவதற்கான சூழல் வெவ்வேறாக அமைகிறது. ஒரு குறிப்பிட்ட சமூகத்தில் பிறந்த மக்கள் அந்த சமூகத்திற்கான தொழிலைத்தான் செய்ய வேண்டும் என்கின்ற கட்டாயத்திற்குத் தள்ளப்படுவதும், உயர்மட்டத்தில் இருக்கும் மக்கள் விளிம்புநிலை மக்களிடம் உழைப்பைச் சுரண்டிக்கொண்டு, அவர்களை அடிமைகளாக நடத்துவதும் இழிவுபடுத்துவதும் வழக்கமாக இருந்துவருகிறது. விளிம்பு நிலை மக்களின் வாழ்க்கைநிலை என்பது பிறக்கின்ற குழந்தை நடக்கவும் பேசவும் கற்றுக் கொண்டால் போதும் உடனே ஏதேனும் ஒரு வேலையில்

சேர்த்துவிடலாம் என்பதாகத்தான் இருக்கின்றது. அத்தகைய விளிம்புநிலை மக்களின் வாழ்க்கை முறை, அன்றாடத் தேவைகளுக்காக அவர்கள் செய்கின்ற தொழில்கள் மற்றும் அத்தொழில்களில் அவர்கள் சந்திக்கின்ற சவால்கள் போன்றவை சுவேணுகோபால் சிறுகதைகளின் வழி இக்கட்டுரையில் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

திறவுச்சொற்கள்: விளிம்புநிலை மக்கள், தொழில்கள், தங்கத்துகள், விவசாயக் கூலி, செங்கல்கூலை, தினக்கூலி.

முன்னுரை

ஒவ்வொரு மனிதனும் தன்னுடைய வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்திக்கொள்ளவும், தனக்குத் தேவையான வருமானத்தை ஈட்டிக்கொள்ளவும் ஏதேனும் ஒரு தொழில் செய்கிறான். தொழில் என்பது தனிமனித உயர்வுக்காக மட்டுமின்றி, நாட்டின் வளர்ச்சியோடு தொடர்புடைய முக்கியக் காரணியாகும். ஒருவர் செய்யும் தொழிலின் அடிப்படையிலேயே அவருடைய சமூக நிலையும் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. இலக்கியங்களில் வேளாண்மை முதலான முதன்மைத் தொழில்கள் மட்டுமின்றி, விளிம்புநிலை மக்கள் செய்த அடிமட்டத் தொழில்களைப் பற்றியும் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. அவ்வகையில் சுவேணுகோபால் சிறுகதைகளில் குறிப்பிடப்படும் விளிம்புநிலை மக்களின் தொழில்கள் குறித்து எடுத்தியம்புவது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

விளிம்புநிலை மக்களின் தொழில்கள்

சங்க இலக்கியங்கள் தொடங்கி சமகால இலக்கியங்கள் வரையிலான அனைத்து படைப்புகளும் மக்களின் வாழ்க்கையைப் பதிவு செய்யும் வரலாற்று ஆவணங்களாக அமைகின்றன. அவற்றில் மக்களின் தொழில்கள் பற்றிய குறிப்புகளும் காணக் கிடக்கின்றன. வேளாண்மை, வாணிபம், நெசவு, மீன் பிடித்தல், உப்பு விளைவித்தல், முத்துக்குளித்தல் போன்ற முதன்மைத் தொழில்களே பெரிதும் பேசப்பட்டாலும், அவை தவிர கூலித்தொழில் போன்ற இரண்டாம்நிலைத் தொழில்களும் இருந்தன.

“பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா

செய்தொழில் வேற்றுமை யான்.” (திருக்குறள் : 972)

என்கிற குறளில், உலகில் பிறந்த அனைத்து உயிர்களுக்கும் சிறப்பு என்பது செய்கின்ற தொழிலின் அடிப்படையிலேயே அமையும் என்கின்றார் வள்ளுவர். ஆனால் ஒருவர் ஒரு குறிப்பிட்ட தொழில் செய்கிறார் என்பதன் காரணத்தினால் அவரை இழிவாகப் பார்க்கும் அவலமும் நடந்துகொண்டுதான் இருக்கிறது.

விவசாயக் கூலிகள்

விளிம்பு நிலை மக்கள் பெரும்பாலும் உடல் உழைப்பு மற்றும் திறன் சார்ந்த தொழில்களில் ஈடுபடுகின்றனர். விவசாய சமுதாயங்களில் நிலம் இல்லாத மக்கள், நிலம் உடையவர்களிடம் வேலை செய்து கூலி பெற்றனர். அவ்வாறு விவசாயக் கூலிகளாக மக்கள் களை பிடுங்கிய செய்தியை,

“கைவினை மாக்கடம்

செய்வினை முடிமார்” (குறுந்தொகை, பாடல் எண் : 309)

என்னும் குறுந்தொகைப் பாடல்வரிகள் காட்டுகின்றன. விளிம்புநிலை மக்களின் வாழ்க்கை என்பது நிரந்தரமான இருப்பிடம், உறுதியான ஊதியம் என எதுவுமின்றி தங்கள் தேவைகளுக்காகத் தொடர்ந்து ஓடிக்கொண்டே இருப்பதாக அமைகிறது.

“அப்பாவுக்கு கரும்பு வெட்டுக் காடே இந்த வருசம் அமையல சார். தண்ணி இல்லாததுனால் அப்பா அம்மாவுக்கும் வேலையில்ல சார். கர்நாடகத்தில் வெட்டுக்குப் போகலாமன்னு இருக்காங்க சார். போனதும் தந்துடுவாங்க சார்.” (தாயுமானவர் சி.தொ., ப.159)

விளிம்பு நிலை மக்களின் பொருள் தேடி ஓடும் வாழ்க்கையில் நிரந்தரமான வாழ்விடமோ வருமானமோ எளிதில் அமைவதில்லை. தான் வாழுகின்ற இடத்தில் ஏற்பட்ட வறட்சி காரணமாக வேலை தேடி வேற்று மாநிலம் செல்லும் குடும்பத்தின் நிலையை ஆசிரியர் சு.வேணுகோபால், ‘கார்காலம்’ என்னும் சிறுகதையில் மேற்கண்டவாறு குறிப்பிடுகிறார்.

“நெல்வெக்கை அடித்தது. போன வருசம் வெக்கை தாங்க மாட்டாமல் கெளரிக்கு மூணுமாதக் கரு கலைந்தது. நெல் அறுப்பு சூட்டைக் கிளப்பிவிடுகிறது. அனல் காத்துக்கும் வெக்கைக்கும் வேர்த்துப் பூத்தது. காச்சக்காரர்களுக்கு இந்த நெல்வெக்கை பட்டால் அவ்வளவுதான், டைப்பாய்டு தொற்றும்.” (பூ.ஓ.ந. சி.தொ., ப.40)

அடுத்தவேலை உணவுக்காக ஓடுகின்ற வாழ்க்கையில் வீட்டிலிருந்தால் பட்டினிதான் என்னும் சூழ்நிலையின் காரணத்தால் கர்பமாக இருக்கும் காலத்தில் கூட வேலைக்குச் சென்ற ஒரு பெண்ணுக்கு கரு கலைந்த அவல நிலையை ஆசிரியர் ‘நித்திய கண்டம்’ என்னும் சிறுகதையில் மேற்கண்டவாறு பதிவு செய்கிறார். இத்தகைய பதிவு விளிம்புநிலை மக்களின் இல்லாமலையும் இயலாமலையும் காட்டுகிறது.

தினக்கூலி வேலை

ஒரு நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அடித்தளமாக இருப்பவர்கள் கூலித் தொழிலாளர்கள். அவர்கள் தினசரி ஊதியத்தை நம்பி வாழும் சாதாரண மனிதர்கள் என்றாலும், நாட்டின் முன்னேற்றத்தில் அவர்கள் வகிக்கும் பங்கு அளவிட முடியாததாகும். இருப்பினும்,

கூலித் தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை பல இடர்ப்பாடுகளாலும் துயரங்களாலும் சூழப்பட்டுள்ளது.

“லாட்ஜிலிருந்து வேலுச்சாமி வந்ததும் சாக்கடையில் தங்கத்துகள் மணல் அள்ளுவதற்கு கூட்டு சேர்ந்துகொள்வது என்றாகிவிட்டது. வீட்டில் முடங்கிக்கிடக்கும் கிழவிக்கு இவன் தான் அட்சயபாத்திரம்.” (பூ.ஓ.ந. சி.தொ., ப.23)

விளிம்புநிலை மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையில் அதிக நேரம் உடல் உழைப்பு செய்தாலும், கிடைக்கும் கூலி வாழ்க்கைச் செலவுகளைச் சமாளிக்க போதுமானதாக இருப்பதில்லை. தனக்கும் தன் இல்லத்தாரின் உணவுத் தேவைக்கும் தங்கக்கடை வீதியில் சாக்கடையில் அடித்துச் செல்லப்படும் தங்கத்துக்களை சாக்கடையில் இறங்கி அள்ளுகின்ற ஒருவர், தன் தினசரிக் கூலியைப் பற்றிப் புலம்புவதை,

“ததும்பும் கண்ணீரோடு, காலையில் ஆசாரிக்கு மண்ண கொடுத்தா மல்லிகை கடையில் இட்லிக்கு சொல்லிடுவாரில்ல. நேத்து மதியம் சாப்பிட்டதுடா என்றான் வடமலை.” (பூ.ஓ.ந. சி.தொ., ப.26)

என்கிற வரிகளில் தங்கமணல் என்னும் சிறுகதை மூலம் சு.வேணுகோபால் பதிவு செய்கிறார். இதேபோல் விளிம்புநிலை மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை மற்ற மக்களோடு எதார்த்தமாக இணைத்துக் கொள்ள முடியாத நிலையையும் மக்கள் அவர்களை ஒதுக்குவதையும் பாத்திரக்காரன் ஒருவன் புலம்புவதாக, பூமாரியின் இன்றைய பொழுது என்னும் சிறுகதையில் ஆசிரியர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்,

“நாடாராகவோ, குறவராகவோ இருந்தால் இந்த லைன் வியாபாரத்தை வசப்படுத்தலாம். சேரி என்று தெரிந்தால் தெருவாசிகள் அவ்வளவு இணக்கமாகப் பழகமாட்டார்கள். அபூர்வமாக சில மனிதர்கள் அழைத்துத் தருகிறபோது நம்பிக்கை வரும்? தொழிலாக அவர்களைப்போல செய்ய முடியாது.” (தாயுமானவள் சி.தொ., ப.63)

விளிம்புநிலை மக்களின் வாழ்க்கையானது அன்றாடத் தேவைகளுக்காக ஓட வேண்டியதைக் கடந்து, தங்கள் உரிமைகளுக்காகவும் போராட வேண்டியதாகவும் அமைந்துள்ளது.

செங்கல்குலை வேலை

விளிம்புநிலை மக்களின் வாழ்க்கையில் முதன்மையான சிக்கல் என்பது வேலை பாதுகாப்பின்மை ஆகும். மழை, நோய், வேலை இல்லாமை போன்ற சூழல்களில் அவர்களின் வாழ்க்கை கடுமையாக பாதிக்கப்படுகிறது.

“சூளைக்கிப் போனா ஏம் ஓடம்புக்கு சூடு ஒத்துக்க மாட்டெங்கிதாம். வேலைக்கிப் போனா தாய்ப்பால் கொடுக்க வேணாங்குறாங்க டாக்டரு. இந்த வயசில தாய்ப்பால் குடுச்சு

வளரலயன்னா இது என்னதுக்காகும். சரி போனா போகட்டுமன்னு இருந்திட்டேன். சாயந்திரம் வந்து பார்த்தபோது குழந்தைக்கி உடம்பெல்லாம் அம்மை போட்டிருந்தது.” (பூ.ஓ.ந. சி.தொ., ப.75)

தன் குடும்பத் தேவைகளுக்காகச் செங்கல்குளைக்கு வேலைக்குப் போகும் ஒரு தாய் தன்னுடைய குழந்தைக்கு பால் கொடுத்ததால் குழந்தையின் உடல்நிலை பாதிக்கப்பட்டு அம்மை நோய் தாக்கிய நிலையை ஆசிரியர், ‘சிதைந்த நெஞ்சு’ என்னும் சிறுகதையில் குறிப்பிடுகின்றார்.

குழந்தைத் தொழிலாளர்கள்

விளிம்புநிலை மக்களின் தினசரித் தேவைகளுக்கான தேடல் என்பது வீட்டின் பெரியவர்களைத் தாண்டி குழந்தைகளையும் வேலைக்குச் செல்ல வைக்கிறது. குழந்தைத் தொழிலாளர் பிரச்சனைக்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன. அவற்றில் முக்கியமானது வறுமை.

ஏழ்மை காரணமாக பெற்றோர்கள் தங்களது குழந்தைகளைப் பள்ளிக்கு அனுப்ப முடியாமல், குடும்ப வருமானத்தை உயர்த்த வேலைக்கு அனுப்புகின்றனர். கல்வி பற்றிய விழிப்புணர்வு இல்லாமையும் இதற்கு ஒரு முக்கிய காரணமாகும். ஒரு குடும்பத்தில் பிறந்த இரண்டு குழந்தைகள் தங்கள் குடும்பத்தின் தேவைக்காகக் கிடைத்த வேலைகளில் தள்ளப்பட்ட நிலையினை ஆசிரியர், ‘பதனிட்ட பிஞ்சுக் கரங்கள்’ என்னும் சிறுகதையில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்,

“குமரேசனுக்கு டீக்கடையில் டேபிள் துடைக்கும் வேலை. குமரேசனின் அக்கா சந்திரா, இப்போதும் மகளிர் மட்டும் தையலகத்தில் காசா கட்டப் போகிறாள்.” (பூ.ஓ.ந. சி.தொ., ப.94)

புத்தகங்களை எடுக்க வேண்டிய பிஞ்சுகளின் கரங்கள் எச்சில் இலைகளை எடுக்கும் நிலைக்குக் காரணம் பசியும் வறுமையுமாகும். பெண் பிள்ளையே ஆயினும் இதே நிலைதான்.

வீட்டின் வறுமையைக் கடந்து ஏதேனும் ஒரு நிலையில் பள்ளிக்குச் செல்ல வாய்ப்புக் கிடைத்தாலும், மற்ற நேரங்களில் அந்தக் குழந்தை ஏதேனும் ஒரு வேலைக்குச் சென்றாக வேண்டும். சூழலைப் பொறுத்து வேலை என்பது யாசகம் பெறுவதாகவும் அமையலாம். இத்தகைய அவல நிலையினை ‘மறைந்த பின்னும் பறக்கும் பறவை’ என்னும் சிறுகதையில் சு.வேணுகோபால்,

“வெள்ளிக்கிழமை அன்று மதியத்துக்கு மேல் பள்ளிக்கூடம் போவதில்லை. பகவதிக்கு அவன் அப்பா அனுமன் வேசம் போட்டு அனுப்புவார். பெருமாள் கோவிலுக்குச் செல்லும் தெருமுக்கில் நின்று கொள்வான். மஞ்சள் துணியில் வாய்விட்டு கட்டிய பொங்கல் செம்பை நீட்டி காணிக்கை கேட்க வேண்டும்.” (தாயுமானவள் சி.தொ., ப.109)

என்கிற வரிகள் மூலம் விளிம்பு நிலையில் தவிக்கும் குடும்பத்துக் குழந்தைகள் படும் இன்னல்களை படம்பிடித்துக் காட்டுகிறார்.

பிச்சை எடுத்தல் என்பது இழிவான ஒன்றாகக் கருதப்பட்டாலும் விளிம்புநிலை மக்களின் வாழ்க்கையில் உயிர்வாழ வேறு வழியில்லை என்னும் நிலை ஏற்படும்போது அவர்கள் பிச்சைத்தொழில் செய்யத் தள்ளப்படுகின்றனர். இதனை எஸ். சந்திரசேகர் அவர்கள் 'கையேந்தும் மனிதர்கள்' என்னும் தனது நூலில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்,

“ஒரு சாரார் எப்படியாவது உயிர் வாழவேண்டும் என்ற ஒரு நிலைப்பாட்டுக்கு வரும்போதுதான் இத்தொழிலை செய்கிறார்கள். சமூக வலைப்பின்னலில் முன்னேற வழியின்றி, வாய்ப்புகள் குறைந்துபோய், பொருளாதார ஏணியில் ஏறிப்போக முடியாதபோதுதான் ஒருவர் பிச்சைத்தொழிலை நாடுகிறார் என்பது அறியப்படுகிறது.” (கையேந்தும் மனிதர்கள், ப.23)

குழந்தைத் தொழிலாளர்கள் அதிக வேலை, போதிய உணவு இல்லாமை, பாதுகாப்பற்ற வேலைச் சூழல் போன்ற காரணங்களால் உடல் அளவிலும் மனதளவிலும் பலவீனமடைகின்றனர். சில தொழில்களில் விபத்துகள், காயங்கள், நோய்கள் கூட ஏற்படுகின்றன.

“ஃபவ்ளிங் மிஷினில் தப்பித்தவறிக் கைகொடுத்தால் அவ்வளவுதான். மேற்கோலை உப்புக்காகிதம் வழித்து எடுத்துவிடும். ஐந்தாவது பீஸ். ஸ்பிரே தாண்டும்போது குமரேசனுக்கு கண் எரிச்சல் தாங்காமல் கண்களில் நீர் வடிந்தது.” (பூ.ஓ.ந. சி.தொ., ப.96)

தோல் தொழிற்சாலைக்கு வேலைக்குச் செல்லும் சிறுவனின் பாதுகாப்பற்ற துன்ப நிலையை மேற்கண்ட வரிகளின் மூலம் ஆசிரியர் தெளிவுபடுத்துகிறார். இதன்மூலம் குழந்தைகள் நாட்டின் எதிர்காலம். அவர்களின் கைகளில் வேலைக்கருவிகள் அல்ல, புத்தகங்களும் பேனாக்களும் தான் இருக்கவேண்டும் என்கின்ற கருத்தினை ஆசிரியர் சு.வேணுகோபால் பதிவு செய்கிறார்.

முடிவுரை

விவசாயக்கூலி வேலை, சாக்கடை அள்ளுவது போன்ற துப்புரவுத் தொழில், பொருட்கள் விற்பது, காயலான் கடை, செங்கல்குளை வேலை, தொழிற்சாலைப் பணி போன்ற கடைநிலைத் தொழில்கள் மூலம் விளிம்புநிலை மக்கள் தங்கள் தேவைகளுக்கான வருமானத்தை ஈட்டிக் கொள்வதை சு.வேணுகோபால் படைப்புகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. விளிம்புநிலை மக்களின் வாழ்வியல் சூழல், சமூக நிலை மற்றும் பணியின் தன்மை என அனைத்தும், அவர்களுடைய வாழ்க்கையின் கடினத் தன்மையை உணர்த்துகின்றன. உழைப்புக்கு உரிய மதிப்பு, பாதுகாப்பு மற்றும் மரியாதை வழங்கப்படும்போது மட்டுமே ஒரு சமத்துவமான சமுதாயம் உருவாகும்.

சகமனிதர்களின் அக்கறையும், அரசின் நலத்திட்டங்களும் இணையும் பொழுது விளிம்புநிலை மனிதர்களின் வாழ்க்கை சமூகத்தின் மையப்பகுதியை நோக்கி நகர வாய்ப்பாக அமையும்.

முதன்மைச் சான்றாதாரங்கள்:

1.	சு.வேணுகோபால்	-	பூமிக்குள் ஓடுக்கிறது நதி (சிறுகதைத் தொகுப்பு), தமிழினி பதிப்பகம், சென்னை. மூன்றாம் பதிப்பு : 2021.
2.	சு.வேணுகோபால்	-	தாயுமானவள் (சிறுகதைத் தொகுப்பு), தமிழினி பதிப்பகம், சென்னை. முதல் பதிப்பு : ஜனவரி 2020.

பார்வை நூல்கள்:

1	எஸ். சந்திரசேகர்	-	கையேந்தும் மனிதர்கள், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்., சென்னை. முதல் பதிப்பு : ஜூலை 2015.
2	புலியூர்க்கேசிகன்(உ.ஆ)	-	திருக்குறள் புதிய உரை, பூம்புகார் பதிப்பகம், சென்னை. 25ஆம் பதிப்பு : ஜூலை 2008.

Books

1.	<i>S.Venugopal</i>	-	<i>Boomikkul Odukirathu Nathi</i> <i>(Short Stories),</i> <i>Tamilini Publishing House,</i> <i>Chennai.</i> <i>3rd Edition : 2021</i>
2.	<i>S.Venugopal</i>	-	<i>Thayumaanaval (Short Stories),</i> <i>Tamilini Publishing House,</i> <i>Chennai.</i> <i>First Edition : Jan. 2020</i>
3.	<i>S.Chandrasekar</i>	-	<i>Kaiyendhum Manidhargal,</i> <i>New Century Book House Pvt. Ltd.,</i> <i>Chennai.</i> <i>First Edition : July 2015.</i>
4.	<i>Puliyurkesikan (U.A.)</i>	-	<i>Thirukkural,</i> <i>Poompuhar Publishing House,</i> <i>Chennai.</i> <i>25th Edition : July 2008.</i>

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

அறிவிப்பு / Announcement

அன்பான தமிழ்ச் சொந்தங்களே

வணக்கம்.

வரும் 2026, ஏப்ரல் மாதம் வெளிவரும் அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்க்கான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆய்வாளர்களிடமிருந்து வரவேற்கப்படுகின்றன.

கட்டுரை வந்து சேர வேண்டிய கடைசி நாள் - ஏப்ரல் 10. அதற்கு பின் வரும் கட்டுரைகள் ஏப்ரல் இதழில் இடம்பெறாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

www.aranejournal.com